

1 Verlamd zijn

(Locatie: de zijgang voor het Mariaaltaar. Verzamelen bij het Mariaaltaar)

Als je twee gezonde benen hebt, kun je lopen en rennen, je kunt fietsen en voetballen. Maar er zijn ook mensen die geen gezonde benen hebben of zelfs helemaal geen benen.

Stel je eens voor: je hebt maar één been. Hoe kom je dan daar achter in de kerk Door de hinkelen. Doe dat allemaal maar eens. Wie onderweg toch met twee voeten op de grond komt, moet daar ook blijven staan. Zou je zo van school naar huis kunnen hinkelen? Of (voor de ouders) van huis naar de bakker? Dan is het wel moeilijk. (Iedereen is nu achter)

Nu moeten de kinderen zich voorstellen dat ze twee lamme benen hebben. Ze moeten dus op de grond gaan zitten. "Je kunt je benen helemaal niet gebruiken, je knieën ook niet. Je kunt dus ook niet op je knieën en je handen ergens naartoe kruipen. Stel je eens voor dat je hier zit en heel nodig naar de WC moet en die is helemaal vooraan. Hoe kom je daar nu?" (eventuele reactie) "Je mag ook je pappa of mamma om hulp vragen. Hoe kan die je helpen?"

Ouders dragen hun kinderen naar voren, waar ze op 8 stoelen gaan zitten. (die staan voor de banken)

Nu de rollen omdraaien. De ouders gaan op de stoelen zitten en die hebben nu twee verlamde benen. En de kinderen moeten nu die ouders naar achteren brengen. Hoe kan dat? "Wat kunnen jullie doen om te zorgen dat jullie pappa's en mamma's toch achter in de kerk komen?"

Achter in de kerk staan twee of drie rolstoelen. De kinderen moeten die gaan halen en de ouders naar achteren brengen Omdat de kerk omhoog loopt is het goed als minstens twee kinderen duwen.

Mensen die verlamd zijn kunnen een heleboel dingen niet zelf. Ze moeten geholpen worden door anderen. Jezus hielp verlamde mensen soms door ze weer te laten lopen. Maar dat kunnen wij natuurlijk niet. Wat zouden we wel kunnen doen?

Einde activiteit

2 Geen handen hebben

(Locatie: de doopkapel)

Met onze handen doen we elke dag wel duizend dingen. Daar denken we niet eens bij na. Dat gaat vanzelf. Alleen als je een arm of pols breekt, dan merk je pas hoe lastig dat is. Wie heeft er wel eens een arm of hand in de gips gehad? Hoe was dat. Wie heeft er wel eens twee armen of handen in de gips gehad? Dat is helemaal lastig. Bij alle kinderen worden de handen samengebonden op de rug, door de ouders. Ze krijgen nu een glaasje limonade aangeboden. De ouders helpen daarbij.

De kinderen krijgen de opdracht om hun schoenen en sokken uit te trekken, maar de ouders mogen niet helpen en zij mogen hun handen niet gebruiken. De kinderen mogen wel elkaar helpen.

Ze krijgen een kleurenstift tussen de tenen en moeten een tekening maken. De ouders assisteren hierbij

Nu worden de rollen omgedraaid. De kinderen binden de handen vast van de ouders. en die krijgen nu limonade aangeboden.

De ouders moeten nu hun naam zetten op de tekening dat hun kind zojuist gemaakt, zonder hun handen te gebruiken. (pen in de mond)

Ook al kan iemand wel allebei zijn handen gebruiken, dan heeft hij of zij nog wel eens hulp nodig. Vaak kun je alleen iets doen als je het samen doet. Laat de kinderen een paar voorbeelden geven

einde activiteit

3 Doof zijn

(Locatie: middenpad en zijpad van de kerk. Verzamelen achter bij de hoofdingang)

Je hebt mensen die helemaal niet meer horen. Zelfs een gehoorapparaat helpt niet meer.

Hoe kunnen die toch begrijpen wat een ander zegt? Door gebarentaal? Door liplezen.

(Alleen met de lippen) Nu zijn jullie doof. (kinderen laten zeggen wat jij zegt)
Lusten jullie een snoepje? (ook snoepjes uitdelen)

Nu zijn mensen die wel goed kunnen horen ook wel eens doof.

Mamma is in de keuken en Jantje zit achter de computer een spelletje te doen.

"Jantje," roept zijn mamma, "haal even een veger uit het schuurtje." Maar Jantje hoort niets. Even later roept mamma: "Jantje, hier staat een ijsje voor je klaar." Binnen drie tellen is Jantje in de keuken.

Goed luisteren naar elkaar is vaak best heel moeilijk. We gaan eens kijken of jullie goed kunnen luisteren naar elkaar. De kinderen gaan in het middenpad staan, met een flinke ruimte tussen hen in en de ouders gaan in het zijpad staan, ook met een flinke ruimte tussen hen in.

Aan degene die helemaal achteraan staat geef ik een korte tekst te lezen. Als die gelezen is ga je die tekst in het oor fluisteren van degene die een eindje verderop staat en die vertelt het weer door aan de volgende. De laatste moet opschrijven wat hem/haar vertelt is en die moet het ook opschrijven. Dan kunnen we vergelijken wie, de ouders of de kinderen, het best geluisterd hebben.

Er worden, met tussenpozen, drie korte teksten aangereikt

1. Pietje Puk had geen geluk
zijn computer was helemaal stuk.
Zijn moeder zei: maak je niet druk,
ga maar zitten op die kruk.

2. Janus moest van zijn moeder naar de kapper.
Hij liet zich helemaal kaal knippen.
Toen hij thuis kwam zei zijn moeder:
nu ben je echt een gladjanus.

3. Jezus wilde zieke mensen helpen.
Blinden liet hij weer zien en lammen liet hij lopen.
Hij wilde dat alle mensen gelukkig zouden worden.

Als mensen echt doof is is dat heel vervelend voor hen
maar als mensen niet goed naar anderen luisteren is dat nog veel erger.
Maar goed luisteren is heel moeilijk

einde activiteit

4 Blind zijn

(Locatie: de gang voor het Jozefaltaar. Verzamelen achter bij de deur

Doe allemaal je ogen eens dicht. Dan zie je niets. Dan loop je overal tegen op.

Sommige blinden hebben een blinde geleidehond, die hun de weg wijst.

Maar een blinde die geen blinde geleidehond heeft kan alleen maar ergens naar toe als anderen hem helpen.

Dat gaan we nu even doen. De kinderen krijgen een blinddoek voor en de ouders wijzen hun de weg langs de verschillende hindernissen die er zijn. (In het pad zijn enkele obstakels, dan vooraan rond de pilaren en weer terug)

Nu krijgen de ouders een blinddoek voor en moeten de kinderen hen begeleiden.

Nu krijgen vier kinderen een paar grote klompen aan en daarmee moeten ze over een rol behang lopen dat beschilderd is met bloemen en ergens een gewond vogeltje.

Laat de vier kinderen er over heen lopen.

Er zijn ook mensen die niet blind zijn en toch heel veel niet zien. Er is een verhaaltje over Jan Klomp. Die ging elke dag een wandeling maken door het park, maar hij keek nergens naar. Hij zag de mooie bloemen niet. Hij liep dwars door de bloemperken heen en trapte de bloemen plat. Er lag een gewond vogeltje maar Jan Klomp zag het niet en liep door. Het scheelde maar een haar of hij was er bovenop gestapt met zijn grote klompen. Als je net als Jan Klomp nergens echt naar kijkt, ben je ook een beetje blind.

Nu krijgen de vier andere kinderen de klompen aan en die moeten proberen over de "loper" te lopen zonder op de bloemen te stappen.

Letterlijk blind zijn is heel lastig, maar daar kunnen de blinden zelf niets aan doen. Niet goed om je heen kijken, is je eigen fout. Soms moet je goed om je heen kijken om te zien waar en hoe je iemand kunt helpen.

Einde van deze activiteit

5 Ziek zijn

(Locatie: in de sacristie)

Als je ziek bent moet je in bed. In arme landen slapen kinderen vaak gewoon op de grond. Dat doen wij hier nu ook.

De kinderen zijn vreselijk ziek, ze kunnen niets meer. Ze gaan helemaal slap op de grond liggen. De ouders moeten hen nu in bed leggen (gewoon op de grond maar een beetje recht langs elkaar en in bed hoor je een pyama aan dus trekken de ouders hun kind een pyama aan.

Wie ziek is krijgt een drankje. De ouders geven hun kinderen een drankje (glas met een rietje). De kinderen moeten wel plat op hun rug blijven liggen.

De kinderen hebben allemaal koude voeten. Laten ze hun ouders vragen hun voeten warm te maken.

Het verhaal het zieke dochtertje van Jaïrus wordt verteld en de kinderen krijgen allemaal een puzzel met een afbeelding van dit verhaal.

Liggend op hun buik maken ze de puzzel. Ze mogen nu wel op hun ellebogen steunen. Ouders mogen wel een handje helpen.

Wij kunnen geen zieke mensen beter maken, zoals Jezus.
Maar wat kunnen we wel voor zieke mensen doen?

De kinderen zijn weer beter. Ouders helpen hun kinderen uit de pyama's.

einde activiteit

6 Niet kunnen praten

Locatie: de (ruimte links van het altaar)

De kinderen krijgen een pleister op de mond geplakt en gaan in een kring zitten, de kinderen aan de ene kant en de ouders aan de andere kant.

"Als je iets wil doen of iets wil krijgen, dan zeg je dat gewoon. Ik ga buiten spelen! of: Mag ik wat drinken? Maar verbeeld je dat je helemaal niet kunt praten. Hoe zou je dan aan je pappa of mamma willen vragen dat je graag een snoepje zou willen?"

"Het is heel lastig als je niet kunt praten, maar je kunt toch vaak met handen en voeten aangeven wat je bedoelt. Ieder van jullie krijgt nu een zinnetje dat je moet uitbeelden en de ouders moeten raden wat je bedoeld."

1. ik heb honger
2. Ik heb graag een ijsje
3. Mag ik buiten gaan spelen?
4. Ik moet hoognodig naar de WC
5. Mag ik gaan computeren?
6. Mag ik een andere broek aan?
7. Krijg in een glaasje limonade?
8. Mag ik naar mijn vriendje/vriendinnetje?
9. Mag ik naar bed?

(De zinnen hoeven niet letterlijk geraden te worden, als het antwoord maar in de buurt van de betekenis zit)

Bij de kinderen mogen de pleisters eraf en de ouders moeten nu enkele zinnetjes uitbeelden die de kinderen moeten raden. (Als er tijd genoeg is kan elke ouders een zin uitbeelden, anders maar enkelen.)

1. Kom aan tafel om te eten
2. Stop met computeren.
3. Ga even naar de bakker brood halen
4. Zet je fiets in de schuur.
5. Ga een ander T-shirt aantrekken.
6. Ga je handen wassen.
7. Zet de televisie wat zachter.
8. Ga je mee naar de kerk?
9. En nu naar bed.

Mensen die niet kunnen praten, kun je wel helpen door heel goed op te letten, want anders versta je hun gebaren niet.

einde activiteit